

יום רביעי, ז' בניסן תשפ"ו

25 במרץ 2026

נאומו של מפקד חיל הים, אלוף דוד סער סלמה בטקס סיום קורס

חובלים 152

נשיא המדינה, מר יצחק הרצוג, ורעייתו, הגברת מיכל הרצוג, הרמטכ"ל, מפקדי, רב-אלוף אייל זמיר, סגל פיקוד כללי זרוע הים, מפקדים ולוחמים, משפחות יקרות, ואלו שהתכנסנו לכבודם כאן הערב - בוגרי ובוגרות מחזור 152, ערב טוב.

הערב הזה מאוד מרגש ויחד עם זאת, הוא גם מורכב. 37 קצינים ו-6 קצינות ניצבים על רחבת המסדרים בטקס חגיגי, במעמד סיום ייחודי במינו. ובה בעת - בזירות הלחימה לאורך הגבולות - נושאים לוחמים את חרב ישראל, נושאות לוחמות את רוח העוז והגבורה אל מרחבים רחוקים. כל זאת לצד העורף האזרחי אשר ניצב איתן, בכוננות ובספיגה, מזה ימים ולילות ארוכים.

לכאורה - אין ניגוד חריף מזה. למעשה- אין חיבור שלם מזה. במהלך השבועות האחרונים, צה"ל וזרוע הים בתוכו, פועלים בנחישות מול ציר האיומים האזורים ובראשו המשטר באיראן. זהו מאבק מורכב וארוך, מאבק על זכותנו לחיות כאן בביטחון. ובמאבק הזה - לים יש תפקיד מיוחד. הוא איננו רק גבול. הוא מרחב של עומק אסטרטגי. מרחב של יוזמה, של תמרון ושל עוצמה. מעל פני הים ומתחתיו, בגלוי וגם הרחק מן העין - אנחנו פועלים יום ולילה. שומרים על נתיבי השיט של ישראל. מגנים על החופים ועל האזרחים, תוקפים ומסכלים אויב.

בעיצומה של שעת מבחן היסטורית לעם ישראל, בשעה גורלית זו, אנו כאן - יחד עם הכוחות הלוחמים ועם אזרחי ישראל כולם מקיימים את שבועתנו להגן על המולדת, על חירות ישראל, על עם ישראל.

מסיימים יקרים, הערב הזה מקפל בתוכו עשרים ושמונה חודשים של מאמץ יוצא דופן. התמודדתם מול אתגרים מורכבים, מבחנים רבים, וצעידה במסע תובעני של למידה, התנסות והובלה. יצאתם למסע וצלחתם את אחד הקורסים המאתגרים והמשמעותיים בצה"ל. זהו מסע שבו לא רק רוכשים ידע מקצועי, אלא גם מעצבים ומלטשים זהות אישית, זהות פיקודית, זהות ישראלית וציונית.

הוכשרתם תוך כדי מלחמה. מתחילת הדרך ועד לערב זה - נשמעו רעמי התותחים. הכשרה במלחמה יוצרת חיבור טבעי של תנועות הים לצד חדרי לימוד עיוניים, בין הגה ספינה לצד לוח כיתה, בין נשקים ותותחים לצד דפי מחברת. זו הכשרה ייחודית, ובמלחמה היא התעצמה אף יותר: הייתם בים בפעילות מלחמתית עצימה, לאורך הגבולות והרחק הרחק מהם. תקפתם וגם הגנתם, השתלבתם במאמצי הקרב. למדתם תוך כדי מלחמה - על מערכות לחימה, מערכות הנעה, ניווט וצלילה, אך מעל הכול - למדתם על עצמכם. פיתחתם חוסן נפשי וגופני. חיזקתם את היכולת להוביל אנשים. למדתם מהי אחריות. למדתם מהי רעות. ולמדתם מה פירושו של פיקוד.

זה היה מסע ארוך, אולי המשמעותי ביותר בחיכם. מסע שבו הופכים צעירים מלאי חלומות למפקדים הנושאים על כתפיהם אחריות כבדה - לביטחון אנשי הצוות, לביטחון מדינת ישראל כולה.

אתם המחזור הראשון המסיים את הקורס במתכונת החדשה - חובלים 2.0. זו הכשרה המבוססת על ניסיון רב שנים ועל לקחים שנלמדו בזירה הימית. זו הכשרה מותאמת למציאות המבצעית המשתנה, מציאות ביטחונית מורכבת, שבה מדינת ישראל נדרשת להגן על עצמה בזירות רבות בו זמנית. אל זירות הלחימה הצטרפתם כבר כחניכים ומערב זה כמפקדים. הפיקוד בים היא היכולת להוביל אנשים בתוך אי הודאות, בתוך חשיכה, בתוך סערה - עם מצפן ערכי שמצביע תמיד לכיוון הנכון.

בעוד רגע יופקדו בידכם מיטב בניה ובנותיה של החברה הישראלית. זו אחריות אדירה - לדאוג לשלומם, לביטחונם הפיזי והנפשי. הרשו לי להעניק לכם עצה חשובה, במעמד סיום קורס חובלים האחרון שלי כמפקדכם - אין פלא פיקודי גדול יותר מאשר הדוגמה האישית וראשית לכל - היו בני אדם.

הציפייה מכם היא לפקד בגובה העיניים, כדי להנהיג ולהוביל - עליכם להיות עם פקודיכם בכל מצב. לדעת ללוות אותם בניקיון נשקים, בהכנות ספינה למבצע, לחזק ולעודד. להוות אוזן קשבת, כתף תומכת, דמות מפקד שירצו להדמות לה. זה נכון תמיד - וחשוב עוד יותר בעיתות מלחמה.

אין כוח רתימה חזק יותר מהדוגמה האישית, כך מלמדים ערכים, כך יוצרים תחושת שייכות לקבוצה, לצוות, לספינה מאוחדת. זה עיקר הכוח של זרוע הים. ויחד עם זאת - אין לוותר. אין לוותר על נורמות. אין לוותר על סדר, ארגון ומשמעת. אלה ערכים שאינם מצויים במסלול התנגשות, אלא במסלול משלים.

במסע הפיקודי הראשון שלכם מצפים לכם רגעים של טעות ומשבר לצד רגעי הצלחה וסיפוק, היכולת להישאר נאמנים לדרך ולערכים שלכם תסייע לכם להגיע לתוצאה הטובה ביותר. זכרו - אתם לא נכנסים אל נעליים גדולות - אלא יוצרים לעצמכם, בעצמכם - את הנעליים שלכם. כאלה המותאמות לסגנון הפיקודי שלכם, נעליים בהן תצעדו בנתיב הייחודי שלכם.

בני המשפחות היקרות, מכורח המציאות, אנו מקיימים טקס מצומצם. הטקס מצומצם - אך הוא לא מצמצם כלל את תחושות הגאווה וההתרגשות. לאורך הדרך ליוויתם אותם - באתגרים וברגעי ההצלחה. הייתם עוגן יציב ותומך מבית וגם הרוח במפרשים כשהיה צריך. אני מבקש בהזדמנות זו להודות לכם - על הערכים שהנחלתם, על חינוך לאהבת המולדת, על האמון והתמיכה במסלול מאתגר וייחודי. הייתם ותמשיכו להיות חלק בלתי נפרד מהמסע שלהם, ההישג הזה הוא גם שלכם. תודה רבה לכולכם.

הערב, אני בטוח שהמעמד הזה מרגש גם עבורכם אמיר ונטלי גוטמן - אנחנו מדברים על השרשרת הבין דורית והיום תרמתם לכך תרומה אישית.

מפקד בית הספר לקצינים וסגל ההכשרה, הכשרה של דור העתיד שלנו, תוך כדי מלחמה ארוכה, מחייבת נחישות, דייקנות, התמסרות ומקצוענות. אני מבקש להודות לכם על חינוך ופיקוד ארוך ומסור. בזכותכם ניצבים כאן הערב שורה ארוכה של קצינות וקצינים מוכשרים, מקצועיים וערכיים -
ישר כוח!

בוגרי מחזור 152,

היום אתם מצטרפים לשדרה הפיקודית של זרוע הים. הים הוא מרחב מורכב ודינמי, הוא דורש מקצועיות, צניעות, אומץ לב ויכולת לקבל החלטות בתנאים של אי ודאות. בשנים האחרונות, וביתר שאת בתקופה הנוכחית, עומדת זרוע הים בחזית השמירה על ביטחונה של מדינת ישראל. יש לכם את הזכות להיות מפקדים, להוביל ולהשפיע. אתם תהיו אלו שמקבלים החלטות ברגעים מורכבים, אתם תהיו אלו שמבססים את עוצמתה הימית של מדינת ישראל. זכרו - אין שליחות גדולה מזו.

יצחק רבין, בנאום בהר הצופים, בסיומה של מלחמת ששת הימים - נשא מילים מרגשות, שמהדהדות עד ימינו אלה: "התעלותם של לוחמינו לא בזכות הברזל באה אלא בזכות התודעה של שליחות עליונה, של הכרה בצדקת ענייננו, של אהבה עמוקה למולדת ושל הכרת התפקיד הקשה שהוטל עליהם - להבטיח קיום האומה במולדתה. לקיים, ואפילו יהיה זה במחיר חייהם, את זכותו של עם ישראל לחיות את חייו במדינתו בשלום ובשלווה, כעם חופשי ועצמאי".

צאו והפליגו, אתם העתיד. שאו את דגל הניצחון והתקווה לעם ישראל במרחבי הים, המשיכו לבסס את עוצמתה הימית של מדינת ישראל וחזרו בשלום אל נמל הבית.

בהצלחה!